

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010406
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010406.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného E. Q., nar. XX.X.XXXX vo R. P., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 28. júla 2020 o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. mája 2020, sp. zn. 1Pp/68/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného E. Q. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 20.5.2020, sp. zn. 1Pp/68/2020, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného E. Q. o jeho podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/26/2019 zo dňa 02.05.2019, právoplatným dňa 22.05.2019 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to vo výmere 18 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 19.06.2019 a tento má predpokladane vykonať dňa 19.12.2020.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený E. Q. sťažnosť, ktorú však do termínu konania neverejného zasadnutia bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 18. júna 2020, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 28. júla 2020 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienočné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (odsúdený, ktorý bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a vo výkone trestu odňatia slobody nie je prvýkrát, síce splnil podmienku, že v podmienkach výkonu trestu je schopný viesť riadny život, k spáchanej trestnej činnosti a nadmernej konzumácii alkoholu má však iba čiastočne kritický postoj, spáchaný skutok priznáva, ale racionalizuje a bagatelizuje ho tým, že bol pod vplyvom alkoholu a nie je tak dostatočne daná záruka, že bude na slobode viesť riadny život a je potrebné, aby odsúdený vo výkone trestu pokračoval, aby jeho náprava bola lepšie zaručená) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného E. Q. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriaďiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, stanovený program zaobchádzania plní na požadovanej úrovni v časti zaraďovanie do práce, v časti edukácia plní čiastočne, nakoľko k trestnej činnosti a nadmernému užívaniu alkoholických nápojov zaujíma len čiastočne kritický postoj, riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako vysoké, resocializačná prognóza je vyhodnotená ako nepriaznivá, keď rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky, dlhodobá nezamestnanosť a s tým spojená absencia príjmu, závislosť na návykových látkach, pričom záverom ústav konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča jeho podmiennečné prepustenie. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Krajský súd záverom dodáva, že negatívny charakter má práve správanie a konanie odsúdeného na slobode. Odsúdený je osobou so sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nesplnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto menej priaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy (v tomto smere krajský súd navyše poukazuje na skutočnosť, že odsúdený už bol v nie tak dávnej minulosti v rokoch 2007 a opätovne 2011 z výkonu iných trestov odňatia slobody podmiennečne prepustený) a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a

nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život.

Napadnuté uznesenie je preto vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného E. Q. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.